

φρουα. Μόλις τούτο ἐσκέφθη καὶ ἐπέρχεται ἐν ἀκτίνοφρου· εἶδον τοῦτο στραφέν περίξ τοῦ κυττάρου μέχρις οὗ εὔρε τὴν ὀπὴν, ἔλαβε κόκκον ἀμύλου καὶ ἀπεσύρθη εἰς ἀπόστασιν τινα. Μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθε καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον κόκκοι ἀμύλου ἐκτὸς τοῦ κυττάρου, εἰσῆλθε διὰ τῆς σχισμῆς ὅπως εὔρη τοιοῦτους ἐν αὐτῷ τῷ κυττάρῳ. Ἡ ἐπανάληψις τῆς πράξεως ταύτης μοὶ ἀπέδειξεν ὅτι ὁρμεμφύτως τὸ ἀκτίνοφρου ἐγίνωσκεν, ὅτι οἱ κόκκοι οὗτοι ἦσαν θρεπτικοί, ὅτι περιείχοντο ἐν τῷ κυττάρῳ, τέλος ὅτι ὁσάκις ἀπεμακρύνετο τοῦ κυττάρου ἐγίνωσκεν ἀκριβῶς τὴν ὁδὸν ὅπως ἐπανεῖλθε εἰς τὸ κύτταρον τὸ παρέχον αὐτῷ τὴν τροφήν.

Ἰδοὺ ὅμως καὶ ἑτέρα παρὰ τῆς ἑστῆς σπουδαιότερα·

«Ἐσπέραν τινά, ἐξακολουθεῖ ὁ Κάρτερ, ἐνῶ ἐξήταζον φύκη τινά διὰ τοῦ μικροσκοπίου, προσεῖλκυσε τὴν προσοχήν μου ἐγχυματικόν τι, ἀκίνητον τὸ μυστακῶδες, ὅπερ περιετριγύριζεν ἀμοιβή τις, ἄλλο ζωῦφιον τοῦτο, μετὰ διαθέσεων ἐπιθετικῶν. Γινώσκων ὅτι οἱ βραχιόνες τῶν ἀκινήτων εἶναι ἰσοβόλοι, εἶχον πεποιθήσιν ὅτι ἡ ἀμοιβή δὲν ἐσκόπει νὰ καταφάγη τὸ γείτον αὐτῇ ζωῦφιον. Μετ' ἐκπλήξεως ὅμως εἶδον ταύτην ἀναρριχηθεῖσαν καὶ τυλιχθεῖσαν περίξ τοῦ σώματος τοῦ ἀκινήτου. Ἡ ἰδιαιτέρα αὕτη εὐνοία μοὶ ἐγένετο καταληπτὴ μετ' ὀλίγον. Νέον ἀκίνητον, μαλθακόν, καὶ ἄνευ ἰσοβόλων βραχιόνων (οὗτοι ἀναπτύσσονται μετὰ τὴν γέννησιν), ἐπλησίαζε νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ σώματος τῆς ἀκινήτου μητρός. Ἡ ἐξοδος ὅμως αὕτη τελεῖται τόσῳ ταχέως καὶ αἰ ἐπόμεναι ταύτη κινήσεις εἶναι τόσον ταχεῖαι, ὅστε εἰς τὴν ἀμοιβὴν θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ σύλληψις λείας τόσῳ εὐσταλοῦς· αὕτη ἐν ταῖς κινήσεσιν αὐτῆς εἶναι βραδεῖα, ἀσπλάγχχνως τούναντίον καταπνίγει πᾶν ὅ,τι πέσῃ ἐν τῇ ἀγκάλῃ αὐτῆς. Ἡ ἀμοιβὴ λοιπὸν διετέθη περίξ τῆς εἰσόδου τῆς φερόμενης τοῦ ἀκινήτου, τελεσθέντος δὲ τοῦ τοκετοῦ, αὕτη ἔλαβεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς τὸ τεχθὲν καὶ ἀνεχώρησε. Ἀγνοῶν τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης λείας, ἐξηκολούθουν νὰ παρατηρῶ τὴν ἀμοιβὴν, καὶ τέλος εἶδον τὸ νεογνὸν ἀκίνητον τηρθεὶς εἰς δύο καὶ ὑποστάν πέψιν ὑπὸ στομάχου σχηματισθέντος ἐν τῷ σώματι τῆς ἀμοιβῆς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ ἔκειντο τὰ τεμάχια». Αἱ περιέργοι αὗται παρατηρήσεις, γινόμεναι μάλιστα ἐπὶ ζώων στερουμένων νευρικοῦ συστήματος καὶ παντὸς σχεδὸν ὀργάνου, ἀποδεικνύουσιν ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀπλουστάτοις τούτοις ζώοις ἐνυπάρχει πλὴν τῆς μηχανικῆς κινήσεως καὶ ἑτέρα τις δύναμις.

Σκώληκες.

Ὁ Δάρβιν ἐν τῇ σπουδαιότατῃ αὐτοῦ συγγραφῇ περὶ τῶν χερσαίων σκωλήκων περιγράφει

τὸν τρόπον καθ' ὃν οἱ χερσαῖοι σκώληκες σύρουν τὰ φύλλα ἐν ταῖς ὁπαῖς αὐτῶν, λαμβάνοντες ταῦτα πάντοτε ἐκ τῆς ἄκρας ὅπως εὐκολώτερον καὶ ἀνετώτερον κατορθώσωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν. Κατὰ τὸν Τένεν αἱ βδέλλαι τῆς Κεϋλάνης φαίνονται εἰς ἄκρον νοήμονα ζῶα. «Προχωροῦσαι, λέγει, δύνανται ν' ἀναστηλῶνται καθέτως στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς οὐραίας κοτυληθόνης ὅπως ἐπιτηρῶσι τὸ θῦμα αὐτῶν. Τοιαύτη δ' εἶναι ἡ ἐπιτήρησις καὶ τὸ ὁρμεμφύτον αὐτῶν, ὥστε ὅταν βαδίζῃ τις εἰς μέρη πλήθοντα ἐκ τούτων, δύνανται νὰ ἴδῃ αὐτάς ἀνὰ μέσῳ τῆς χλόης ὀρθίας καὶ ἐτοιμούς ὅπως προσβάλωσι τοὺς ἵππους ἢ καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Ἄμα ἴδωσι τὴν λείαν προχωροῦσι ταχέως μέχρις οὗ κολληθῶσιν εἰς τὸν πόδα τοῦ ταξειδίου· τότε ἐγκαταλείπουσαι τὸ ἔδαφος ἀνέρονται τὰ ἐνδύματα ἀναζητοῦσαι ὀπὴν δι' ἣς νὰ εἰσχωρήσωσι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ τελευταῖοι τῆς συνοδείας τῶν ταξειδιωτῶν προσβάλλονται, διότι ἄμα γνωσθῇ ἡ παρουσία ἀνθρώπων αἱ βδέλλαι συναθροίζονται μετὰ μοναδικῆς ταχύτητος.

Ν. Χ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ.

Η ΚΑΜΗΛΟΣ ΚΑΙ Η ΟΠΗ ΤΗΣ ΡΑΦΙΔΟΣ

«Ὅτι εἶνε ἐπικίνδυνον ἐν Σκωτίᾳ νὰ διεξάγῃ τις θεολογικὰς συζητήσεις ἐδιδάχθη ἐκ τοῦ ἐξῆς γεγονότος :

Ὁ φιλοξενῶν με ὠδήγησεν εἰς τὴν πρωϊνὴν λειτουργίαν ἐν τινι πρεσβυτεριανῷ ναῷ τοῦ Ἐδιμβούργου. Ὁ ἱερεὺς ὠμίλησε περὶ τῆς τοῦ πλοῦτου καταχρήσεως, ἐπειράθη δὲ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὅπως τις σώσῃ τὴν ψυχὴν του ἔρκει νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν πλοῦτον τὸν ἀποτρέποντα αὐτὸν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καὶ πρὸς τοῦτο ὑπέμνησεν εἰς τοὺς πιστοὺς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος : «Καὶ λέγω ὑμῖν : Εὐκολώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν».

Ἐν τῇ ἀφελείᾳ μου ἢ μᾶλλον ἐν τῇ ἀμαθείᾳ μου τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Σωτῆρος ἀνέκαθεν ἐξελάμβανα ὡς καταδικὴν τῶν πλουσίων, καταδικὴν ἀνέκκλητον. Ἐπειδὴ, ἐσκεπτόμην, ἀδύνατον εἶνε εἰς κάμηλον νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ὀπῆς βελόνης, ἀδύνατον εἶνε καὶ εἰς πλούσιον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ ἐπιζητῶν νὰ πλουτήσῃ ἢ ὁ μὴ ἐγκαταλείπων τὰ πλούτη του εἰσὶν ἀνθρωποὶ ἀπαρνούμενοι ἐκουσίας τὴν ἐν λόγῳ βασιλείαν.

Ἀπελθόντες τοῦ ναοῦ, ὁ φιλοξενῶν με καὶ ἐγώ, συνεζητοῦμεν περὶ τῆς ὁμιλίας τοῦ ἱερέως.

Οἱ Σκῶτοι συζητοῦσιν ἐξερχόμενοι τῆς ἐκκλησίας περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου, ὡς παρ' ἡμῖν τοῖς Γάλλοις συζητεῖται ἡ ἀξία τοῦ παρασταθέντος δράματος κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θεάτρου ἔξοδον. Καθ' ὁδὸν ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν σύντροφόν μου τὰς σκέψεις μου. Αὐτὸς μὲ παρητήρησε διὰ βλέμματός οἰκτίρμονος·

— Εἶνε φανερόν, φίλτατε κύριε, εἶπεν, ὅτι ἀνετράφητε εἰς θρησκείαν, ἡ ὁποία οὔτε ἀποδέχεται, οὔτε ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν. Ἐνεκα τούτου πιστεύετε πληρέστατα εἰς θεωρίας, τὰς ὁποίας μετ' ἀγανακτήσεως ἀποκρούουσι καὶ τὰ παιδιὰ μας ἀκόμη. Ἐάν ἡ φράσις τοῦ Σωτῆρος ἡδύνατο νὰ ἐρμηνευθῇ ὅπως σεῖς λέγετε, θὰ ἦτο ἀπλουστάτη ἀνοησία. Ὁ Χριστὸς ἠθέλησε νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ πλοῦσιος εἶνε δυσκολώτερον τοῦ πτωχοῦ νὰ σωθῇ ἀλλ' ὅχι καὶ ἀδύνατον.

— Ἀλλά, ὑπέλαβον, κάμηλος εἶνε ἀδύνατον νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ὁπῆς βελόνης.

Ὁ φιλοξενῶν με ἐμειδίασε σαρκαστικώτερον ἢ τὸ πρίν. Ἐνόησα ὅτι θὰ μὲ ἐκεραυνοβόλει διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του καὶ δὲν διεψεύσθην ἐν τῇ προσδοκίᾳ μου.

— Φαίνεσθε ἄνθρωπος νοήμων, εἶπε. Ἀκούσατε. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὑπῆρχε θύρα ὀνομαζομένη *Ραφίς*. Ἡ θύρα αὕτη, καίτοι ἦτο μία τῶν κυριωτέρων εἰσοδῶν τῆς πόλεως, ἦτο τόσο στενὴ, ὥστε δυσκόλως διήρχετο δι' αὐτῆς κάμηλος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λοιπὸν ἐννοεῖ...

— Φθάνει, φθάνει, εἶπον, ἐντελῶς ἡττημένος καὶ παραδίδων τὰ ὅπλα.

(Max O' Rell)

K.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Πῶς καλλίτερον δυνάμεθα νὰ ἐκδικηθῶμεν τὴν μωρίαν καὶ τὸν φανατισμὸν ἢ διαφωτίζοντες αὐτούς;

Εὐδαίμων ὁ ζῶν διὰ τοὺς φίλους του! Δυστυχὴς ὁ ζῶν διὰ τὸ κοινόν!

Μόνον οἱ περιωρισμένους ἔχοντες σχέσεις γινώσκουσι νὰ ἀγαπῶσιν.

Ἐάν δύο μόνοι ἄνθρωποι εὐρίσκοντο ἐπὶ τῆς γῆς, πῶς θὰ ἔζων; Θὰ ἐβοήθουν ἀλλήλους, θὰ ἐβλάπτοντο ἀμοιβαίως, θὰ ἐθωπεύοντο, θὰ ὑβρίζοντο, θὰ ἐδέρνοντο, θὰ συνδιηλλάσσοντο, συνελόντι εἰπεῖν, ὁ εἰς δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ζήσει οὔτε ἄνευ οὔτε μετὰ τοῦ ἄλλου.

(Ἐκ τῶν τοῦ Βολταίρου).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατ' αὐτὰς πολλὰς λόγος ἐγένετο ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσι περὶ τῆς Παγκοσμίου Ἰσραηλτικῆς Ἀδελφότητος, ἔνεκα τῆς ἀγγελθείσης ἐξ ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δωρεᾶς τοῦ βασινοῦ Χίρς, ἥτις ὁμῶς κατόπιν διεψεύσθη. Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Παγκόσμιος Ἰσραηλτικὴ Ἐνωσις» ἰδρύθη ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1869 ἀδελφότης, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶνε νὰ ἐργάζεται πανταχοῦ ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως καὶ τῆς ἡθικῆς προόδου τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ παρέχῃ τὴν ὑλικὴν αὐτῆς συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν πάσχοντας. Ἡ Ἐνωσις διοικεῖται ὑπὸ κομιτάτου ἐδρεύοντος ἐν Παρισίοις, οὕτως ἐπίτιμος πρόεδρος τυγχάνει ὁ ἐν Γαλλίᾳ ἀρχιερραβίνος σεβ. Λ. Ἰσιδώρος καὶ σύγκειται ἐξ 60 μελῶν, ὧν τὸ τρίτον ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν τριετίαν, ἀριθμεῖ δὲ εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου 32,000 ἐταίρους. Ἀφ' ἧς συνέστη ἡ Ἐνωσις ἱδρύσε κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ διατηρεῖ 32 ἀνώτερα ἑκπαιδευτικὰ καθιδρύματα ἀρρένων καὶ 17 θηλέων εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας, Βουλγαρίας, Ἀφρικῆς, Συρίας, Παλαιστίνης καὶ Ἀραβίας. Ἐκ τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα, ὧν ἱκανοὶ εἶνε ἐτερόδοξοι, πολλοὶ τρέφονται καὶ ἐνδύονται δαπάναις τῆς Ἐνώσεως. Ἐκτὸς τῶν καθαρῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἅτινα κατὰ τὸ 1886 ἠρίθμουν 9,225 μαθητὰς ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ 238 καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, ἡ Ἐνωσις ἱδρύσε καὶ 15 σχολεῖα τεχνῶν εἰς διαφόρους πόλεις, ἔνθα διδάσκονται διαφόρους βιοποριστικὰς τέχνας 398 μαθηταί, προσέτι δὲ καὶ 9 ἐργοστάσια θηλέων κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς, ἐν οἷς φοιτῶσιν 120 μαθήτριαι.

Εἰς τὴν ἐν τῷ Βατικανῷ ἐγκαινισθεῖσαν ἔκθεσιν τῶν δώρων, τῶν ἀποσταλέντων τῷ Πάπᾳ ἐπὶ τῷ ἰωβιλαίῳ αὐτοῦ, πολυπληθὴς ἰδίᾳ εἶνε ἡ συλλογὴ τῶν... ἐμβάδων. Ἐάν πιστεύσωμεν τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας, δῶδε καὶ κισχίλια ζεύγη ἐμβάδων ἀπεστάλησαν εἰς τὸν ἐν Ρώμῃ Ποντίφηκα. Περίεργος εἶνε καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ἀποσταλέντων παντοειδῶν οἶνων. Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» σημειοῖ σχετικῶς πρὸς τὴν θαυσιλὴν ταύτην ἀποστολὴν οἶνων τὰ ἐπόμενα: «Ἡ εὐκαιρία τῆς τοῦ Βατικανοῦ ἐκθέσεως ἐπόμενον ἦν ὅτι ἤθελεν ἐλκύσει ἀπειρίαν ἐμπόρων, ὧν τὸ ἐμπόριον ἐλαχίστην ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ θεῖον. Οὕτω πολλοὶ οἰνέμποροι σκεφθέντες τὸν κατὰ τὴν λειτουργίαν χρησιμεύοντα οἶνον, ἔπεμψαν φιάλας διαφόρων οἶνων (καὶ καμπανίτην ἀκόμη!). Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται πῶς μετὰ τῶν ἀποσταλέντων δώρων ὑπάρχουσι καὶ ἀντικείμενα, ἅτινα δυσκόλως δύνανται νὰ χρησιμεύωσιν ἀτομικῶς εἰς τὸν Πάπαν, ὡς παραδείγματος χάριν αἱ καμπληθεῖς βρεφικαὶ ἐνδυμασίαι.»

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἀγαθοπούλου.

Ἡ γειτόνισσα ἐρωτᾷ τὴν σύζυγον αὐτοῦ:

— Μὲ λάδι μαγειρεύετε ἢ μὲ βούτυρον;

— Ὅχι, ἀπαντᾷ ἡ Κυρία Ἀγαθοπούλου, μὲ κάρβουνα!